

REGÉLŐ.

Pesten szombaton december 24^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Rágalmazás büntetése. *(Végzet.)*

Majd egy egész perczig hallgatott ezek után Maszud, mintha minden erejét öszve akarná szedni a' gondolkozásra, és beszédre: azután így szóllott. „Ti pedig két gyalázatosok, kik érdemetlenek vagytok, hogy szemeim vagy egy becsületes ember előtt álljatok, te hitetlen szolgáló és te alattomos rágalmazó, kiknek költeménye által szerelmesek szakasztattak-el egymástól, és embervér öntetett-ki, félre előlem. Hóhérok! ragadjátok-meg; vigyétek a' legközelebbi piacra, és a' szegyen-fához kötve vesszőzzétek-meg keményen: az elsőt, míg csak lehetét ki nem fujja; — a' másodikot valamennyire gyengébben, hogy még néhány évig keserves életet élhessen valamely közönséges dolgozó-házban.“

Nagy zugás támadott Maszudnak ezen ítéletén a' sokaság között, mely a' fejedelmi szék körül volt. — „Igen kemény! igen egyenetlen!“ ezt sugdosták minden felől egymásnak. — Abukin egy a' főbb törvénytudók közül egész Perzsiában, előállott, és merészele engedelmet kérni a' szultantul kevés szóból álló beszédre.

„A' tapasztalt Abukinnak mindenkor és minden közönséges ítéletben van szabadsága szóllani!“ — felelé Maszud.

„Tehát bocsásd-meg kegyelmes uram, ha ezen ítéletre nézve bátorodom bölcsességedet arra emlékeztetni, hogy a' gyilkosság, a' mi törvényeink és csaknem minden mivelt nemzetnek törvényei szerint, legnagyobb gonoszságnak tartatik: a' rágalmazást pedig úgy nézik, mint sokkal kisebb vétet, melyre semmi bizonyos büntetés nincsen szabva, és, melyet szabadon született személyekre nézve soha testi büntetéssel, annyival kevesbbé illy keménynyel nem büntetnek-meg.“

Köszönöm kedves hivem — mond a' szultan — hogy törvényeinknek illy sarkalatos hibáját megismertetéd velem. A' rágalmazás ezután olly vétet legyen, mely keményebben büntetessék, mint a'

ragadozás vagy akaratlan gyilkolás! — Azon nyomorult, ki talán utósó szükségeitől kényszerítettven felebarátjának erszényét, vagyonának mintegy század vagy még kevesebb részét elveszi, elveszti karját, melylyel azt cselekedte, vagy még életét is! — Azon háromszor nagyobb gonosztevő, ki legszentebb jószágunkat, melyet soha egészen vissza nem lehet téríteni — elragadja becsületünket; etragadja, mi neki magának sem használ; elragadja, mihez boldogságunk, nyugaljunk, és sokszor életünk van kötve, nem keményebb büntetést érdemel-e, mint az uton álló tolvaj? Igazságod van Abukin, még egy ilyen törvény hibázik. Hozattassék illy törvény holnap mindjárt! Most pedig vitessenek ezek a' vesszőzésre!“ — Ezeket olly hangon mondotta Maszud, hogy senki sem merészlett ellene szóllani.

Már kezeiket tették a' két szerencsétlenre a' hóhérok, midőn egy a' körülállók közül, Amru-Ebe-Said, bátorságot vett magának. — Ez egy volt a' tekintetben levő emberek közül a' perzsa udvarnál. Maszud nagyra becsülte: gyakran már nyomos hivatalt bizott reá mind békességben, mind háborúban, és soha meg nem bánta benne vetett bizodalmit. Ugy történt, hogy éppen közeli rokona volt a' reszketve ott álló Hasszának. Irtózott ugyan gonoszságán, de szánta még is. Azért hirtelen szultanjának trónja elejébe borult. — „Midőn — mondá ő — Abukin egy boldogtalan iránti szánakozásból (kinek te, hívőknek ura! kinos és gyalázatos büntetést és keserves életet rendeltél) a' törvényekhez folyamodott, olly módon feleltél-meg, melly szivednek és bölcsességednek nagy dicsőségére válik. De engedj kegyelmedhez folyamodnom! — A' rágalmazás ugyan olly gyalázatos vétek, hogy semmi büntetés sem kemény ellene. De ez a' boldogtalan nem ismerte azt egész valójában. Még nem volt törvény, melly elrettentette volna attul. Ne éreztesd tehát most haragodat egész keménységében azzal, ki annak szerzésére adott alkalmat. Ezért esedezik a' legnagyobb és legjobb fejdelemnél egyike leghivebb jobbágyaidnak.

Maszud. — És mi indítja hiv és érdemes Saidomat arra, hogy ezen gonosztevőért esedezzék?

Amru. — A' vérség; ő közelről atyámfija. Az ő büntetése —

Maszud. — (Olly nevetéssel, melly feljebb is említettett) Ne félj! éppen az a' büntetés törli-el, mit cselekedete által befertőztett; és a' derék Amru egy szemnyit sem vesz-el ama kegyelmem és szeretetemből, melylyel voltam iránta, mig nem tudtam, hogy ezen alávaló neki atyjafija.

Amru. — Tehát szultan! —

Maszud. — Tehát mi neked gyalázatodra nincsen, neki ne használjon! Kérjen Amru magának, mit illendőnek ítél, és megnyeri: de az igazság kiszolgáltatásában nem engedek akadályt tenni. Minek ott a' törvényes tilalom, hol lélekismeretünk elég fenn beszél? — És most mondom utójjára, hóhérok! vigyétek a' pelengérhez, és olly kevéssé kiméeljétek hátát, mint ő kimélé felebarátjának jó nevét 's hírét.

Lehet gondolni, hogy e' parancs végrehajtatott; melly, Maszud minden szilárdságának ellenére, sokak előtt igen napkeleties formának tetszhetik. (Itt megjegyezhetjük, hogy nem Maszud volt az első törvényhozó, ki illy keményen büntette a' rágalmazást. A' régi Egyiptusiaknál is halál volt annak büntetése. Solon is kemény törvényt hozott ellene, és azokra is büntetést szabott, kik a' holtakat mocskolták; mert illő — úgy mond — hogy bátorságban legyen az ember holta után azon méltatlanságok előtt, mellyeket életében el nem szenvedett volna. A' polgár nem ura becsületének, mert uem ura életének. — Innen vették eredetöket azon törvényei, mellyek által megfosztá némelly körülményekben ama polgárokat, kik magukat cselekedeteik által megbecsteleníték, azon elsőségektől és szabadalmaktól, mellyek tulajdonai voltak a' polgároknak. — Bár minden rágalmazó ezt olvasván irtóznék a' további rágalmazástul!)

U. után SÜTKEY EMANUEL.

É L E T - T Ö R T É N E T.

A' K á r o l y i a k. *(Folytatás.)*

1711-ki szeptember 15-kén Károlyi Sándort, érdemeinek némi jutalmául Eleonora özvegy fejdelemné, valamint 1712-ki jan. 27-kén az új király III-dik Károly fő hadvezéri helyettessé nevezte. Ugyan az utóbbi év apr. 5-kén grófi méltóságra emelte, miután őt már 1711-ki aug. 1-jén költ császári levelében annak czimezte. — Rákóczy párthívei új lázadásra szövetkezvén, ezeknek megzabolázásuk 1719. apr. 15-kén ugyan ő reá bízott. — Több ügyek elrendezése végett az 1723-ki ország-gyűlésben királyi biztossá tétetett. — Ugyan ezen évi sept. 12-kén belső titkos tanácsnoki méltósággal tiszteltetett; sőt különös tekintetbe revén Károly fejdelem Károlyi Sándornak mind az utóbbi török háború, mind a' Tatároknak hazánkba berontása alkalmával bebizonyított jeles tetteit és ügyes hadi szolgálatait az ellenség feltartóztatásában, és visszaűzésében, őt lovasság vezérévé tette 1723. oct. 4-kén; majd ismét 1724. jan. 5. az újjan felállított helytartói tanács tagjává, 's tartományi biztosság fő igazgatójává.

Midőn Károlyi az ország szükségére egy egész lovag-ezredet állitana, ő annak fő ezredesévé nevezteték-ki 1734. jan. 13-kán. Ezen ezreddel küldé ő egyetlen fiját Ferenczet a' Rajna mellett legközelebb támadott háborúba. — 1741-ben Károlyi Sándor a' Tiszán túli felkelt nemes seregeknek vezérévé rendeltetett; 1741-ki sept. 24. M. Theresia fő hadvezérré (Feldmarschal) nevezte-ki.

Mind e' politikai fényes pályájának terhei közt sem szünt-meg jobbagyai hasznát, testi 's lelki javát, és saját jószágainak tökélyesítését előmozdítani, jámbor intézeteket alapítani. Jelesen az ausztriai örökös tartományokból, olasz és német országból földmives és mesteremberekből álló gyarmatokat hozatott a' háború viszontagságai közt elpusztult helységekbe, és őket lehető módon segíté; a' seiyem-tenyésztést ösztönzé; iskola-, papi házakat, templomokat építe vallás-különbségre tekintet nélkül. Az utóbbiak között különösen említendő az ajtatos iskolák és szerzetesek házának, 's a' szegények számára egy kórháznak építtetése Nagykárolyban, ugy a' sz. Klára szüzeinek zártlaka Pesten.

Meghalt gróf Károlyi Sándor 1743-ki sept. 8-kán, életének 75-dik évében.

Gróf Károlyi Ferencz, Sándornak fija, született 1705-ben. Már 16 éves korában (1721. jul. 24.) nevezteték-ki a' fejdelem által Szatmár megye főispánjának, melly hivatalába őt Nagykárolyban 1722. febr. 25-kén iktatá-be gróf Erdődy Gábor, egri püspök. — 1734-ki apr. 13-kán III-dik Károly cs. és király valóságos fő ezredessé nevezte ki őt gr. Károlyi Sándor lovag-ezredéhez, mellyet a' Rajna melletti háborúban 1735. ő vezérle. — 1738-ban ezen ezred az ő nevére iratott által. — 1739-ben a' török háborúra készülvén lovassági hadvezérré választatott: 1741-ben pedig lovassági főhadvezér-helyettessé. — Mint a' Tiszán inneni részeknek fő hadi kormányzója vitézkedett a' porosz háborúban 1744-ben. — Következő évben több jeles érdeme tekintetéből valóságos titkos tanácsnökká tétetett 1745. sept. 3-kán; ugyan azon év nov. 23-kán pedig a' hét személyes ítélőszék közbirájává; 1748-ban lovassági vezérré; 1758. jul. 25. fő asztalnok-mesterré.

Mint tudománykedvelő 's maga is író, nemzetsége lakhelyén, Nagykárolyban, könyvnyomtató intézetet állita 1755-ben, melly célra a' löcsei nyomtató intézet műszereit vásárlá-meg 2576 fton. Első n. károlyi nyomtatók voltak: Pap István és Biró Mihály.

Gróf Károlyi Antal, Ferencznek Csáky Krisztina grófnétól 1732-ki mindszent hava 25-kén született fija, Jézus társaságának ügyelése alatt Pozsonban tanulta után — mint atyjának lovag ezredében fő őrmester 1751. jul. 30-kán nyéré az arany kulcsot.

— 1755-ben Esterházy József gyalog ezredében helyettes főezredes lön, 's következő évben a' lobosiczi véres ütközetkor (oct. 1-jén) melljén nehéz zuzást kapott. Fiatalságától kezdve katonai pályáján, jelesen a' porosz háborúban szerzett érdemei végett M. Theresia őt 1758. sept. 4. Szatmár vgye főispánjává nevezé-ki, — ugyan ez évi oct. 18-kán pedig mezei hadvezérré. Ezelőtt négy nappal Hochkirchennél ő vezérlé a' fenn említett Esterházy-ezredet a' tüzes csatában; a' Poroszok ágyú-sánczát bevette, 's 36 ágyút elfoglalt. Ez alkalommal lankadtsága és a' melljén viselt zuzás miatt az ágyúzót eren elesett, 's katonájától majd eltapodtatott. Azonban érvágás 's rövid nyugalom után ismét lóra ülven zavarba jött ezredét rendbe hozá. Minek jutalmául 1759. jan. 9. M. Theresia vitézi rendnek keresztjével diszesítették.

Ő ellenben a' kir. kincstárnak 1759. apr. 9. húsz ezer forintot ajándékozott; várak és erősségek kijavítására több ezeret szerze; a' nagybányai bányás-hivatalnak, ámbár igen szűk termés idején, három év alatt legcsekélyebb áron 12 ezer köből gabonát küldött; a' kir. kincstárnak 1775-ben ismét tíz ezer ftot adott (melly meny-nyiséget M. Theresia a' pozsoni nemzeti iskolákra hátaozá); mint az iskolák kir. fő igazgatója fáradhatlan munkássággal legsikereseb intézeteket tett; 1778-ban a' porosz háború kiütésekor 100 huszár-ujoncz kiállítására maga részéről a' hadi pénztárba 6600 ftot fizetett.

Mind ezek közben a' Bereg, Ung, Szabolcs, Zemplén, Ugocsa, és Szathmár vármegyéket árvizekkel pusztító folyók szabályozásában fáradozott; a' 28 négyszegű mértföldet elfoglaló ecsedi lápot több mint 17 ezer forintnak reá fordításával nagy részint lecsapoltatta; helységeket új telepítvényekkel népesített, iskolákat, templomokat épített, szegény tanulókat segített, tudósokat ápolt, 's a' t.

Igy teljesítvén a' hű alattvalónak, 's jó hazai polgárnak tisztjeit, nem csuda, ha a' kegyes fejedelmek egyre halmozák őt különféle megtiszteléssel. — Így 1760-ban a' hétszemélyes ítélő szék közbírájává — 1763. gróf Bethlen gyalog ezredének tulajdonos főezredésévé — 1766. titkos tanácsnökká, és főhadvezéri helyettesé — 1775. kir. fő asztalnok-mesterré — 1785. fő hadi tár-mesterré — 1787. a' magyar nemes testőrség kapitánjává — 1790. mart. 29. a' horvát, tót, és dalmát országi báni méltóságot több okokra nézve el nem vállalván — ugyan azon évi nov. 22-kén arany gyapjas vitézzé (II-dik Leopold által) neveztetett-ki.

Meghalt 1791. aug. 24-kén Penczingben Bécs mellett;

(Végzet következik.)

P E S T I V I Z S G Á L Ó.

Tolvaj-szemtelenség. Mult vasárnap este felé, már mély alkonyati és igen ködös időben vezetett haza egy fiatal ember egy leányzót, ki-vel élénk beszédet folytatott. Egy szeglet-házhoz érven, a' fiatal ember köntöse hátulját megrántva érzé, 's midőn visszatekintene, senkit sem látott; de annál nagyobb volt meglepetése megfordultakor; mert egy előtte álló ember kemény pofoncsapással 's e' szókkal üdvözlé-még: „majd megtanítlak, hogyan kell az embert bolonddá tartani“ — 's ezek után a' tenyeres üdvözlő a' sűrű ködben eltűnt. Nem sokára a' fiatal ember egy vendéglő házba lépett, hol ismerősei figyelmezteték, hogy selyem zsebkendője kilógna köntöséből, 's így azt könnyen elveszthetné. — Most felvilágosodott előtte a' pofoncsapás titka, 's em'ité, hogy már néhány vasárnap kilopták zsebéből a' selyem kendőt, azért ma köntöséhez varatta volt azt, 's hihetőleg, mivel ama pofoncsapó tolvaj ki nem ránthatta, bosszúságából jutalmazá elővigyázatát pofoncsapással.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Fertő tava. Azon vízmedrek között, mellyek országunkban feltalálhatók, a' Fertőtó (Lacus Peiso, der Neufiedler-See) kétségkívül a' legszebbek 's legnevezetesebbek sorában áll, és Balatonunk után az első 's legnagyobb. Fekszik a' dunántúli kerületben, az északi szélesség 47° 48', 's a' napkeleti hosszúság 40° 39' alatt; északkeletre Bécestül öt, Pozsontul négy mértföldnyi, Soprontul pedig egy órányi távolságban, a' legkiesebb 's legtermékenyebb vidékben, kellemes tekintetű faluk 's népes városok között. Partjai — mellyek közül a' délit, nyugotit 's némiképp az északit szőlőhegyek környékezik, a' napkeletit pedig posvány, 's határtalan síkság érinti — három vármegyével, u. m. Győrrel, Mosonnal és Sopronnal határosok. Kerülete ezen víznek a' haságon kívül, mellytül egy csinált töltés választja-el, 13 mértföld; avval együtt kétszer amyi. A' tó alakja félhold forma; hosszúsága 20.000, szélessége 3—6000 öl. Leghosszabb Sarród (Schrollen) és Nyulas (Gois) között (öt mértföldnél több); legszelesebb Balf (Wolfs) és Bánfalu (Apetlan) közt, (mintegy 2 mértföld), Illmitz és Medgyes (Müribisch) között fekvő átmérője pedig legkeskenyebb; itten t. i. csak egy mértföldnyi szélességű. Kiterjedése időjárás különfélesége szerint változni szokott. Ha esős idő van, nagyobb, ha szárazság uralkodik 's forrásai leapadnak, feltetszőleg kisebb szokott lenni. Midőn a' tó állása tűrhető magos, víztükre mintegy hat négyszögű mértföldnyi terjedtségűnek mondatik lenni.

Azon nevezetes tulajdonsága, melly által a' fertőtó töbi vízmedreinktől különbözik, abban áll, hogy annak vize, létrészeire 's izére nézve a' tengervízhez leginkább hasonlít. Furlani doktor (de thermis rachociensibus című értekezésében) állítja, hogy ezen tulajdonságát csak 1728-ban vette-fel. Ize fanyar és kellemetlen; ital gyanánt használva az embernél undort, 's hányást okoz; azonban az állatok kedvelik, 's minden rossz következés nélkül isszák. A' partlakosok marháikat délfelé közönségesen a' tóba hajtadják, hogy abban egy két óra-lefolyásig maradjanak, 's igen hihető, hogy ezen bánásmód következésében a' marhadög a' Fertő tájékán igen ritkán mutatkozik; sőt olly esetekben sem károsít annak lakosait, midőn a' távolabb helységek marhái között igen nagy pusztítást tön. Egyéb gazdasági célra eddigelé a' Fertő vizét haszonnal

fordítani nem lehetett. A' vászonfehérítés' általa ugyan jobban és gyorsabban eszközöltetett, de káros sikerrel; mivel az tartósságát elveszté, 's csaknem haszonvehetlenné lön. A' növények elhervadnak, ha öntözésükre fertővíz fordíttatik. Színe és tisztasága olyan, mint a' kútvizé, 's mint ez, oly szagtalan. Mihe- lyest azonban emelkedik a' tó, vagy hullámokat hány, igen feltetszőleg meg- zavarodik; de ismét leülepszik, 's megtisztúl, ha pohárban csendes helyre állit- tatik.

Kis doctor oszlatása (Analysis) szerint egy akó fertővízben 16 lat sós rész találtatik; 60 gran ilyen só 9 grán szabad széksót, $18\frac{3}{4}$ grán kénsavat, $37\frac{7}{8}$ grán tiszta sósavat 's 26 grán sósavas és kénsavas széksót foglal magá- ban. A' széksó tavaszkor, midőn t. i. a' tó leapadni szokott, nagy mennyi- ségben találtatik a' töltés mellett; nem különben Medgyes és Rákos (Kroisbach) felé terjedő partjain. Ezen széksó, mineműségét tekintvén, a' híres alikantnál éppen nem csekélyebb, 's azért részint eladás végett részint az állatok szá- mára öszve sepetetik. Egyébiránt a' tóvízből szintén nagy mennyiségben ké- szítenek széksót a' körülfekvő többi helységnek lakosai, még pedig főzés által.

Kitetszik ezekből, hogy a' fertővíz gyógy-erővel is btr, 's az ég- vény-savas (alkalinisch-salinisch) gyógyvizek sorába tartozik. Sokféle tapasztalás bizonyítja ezen állítás valóságát, 's Kis dr. véleménye szerint mindazon betegek, kiknek erősítő, olvasztó, gyenge hashajtó 's ingerlő, nem különben vízhajtó 's izzasztó gyógyszerre van szükségük, a' fertővízével igen célirá- nyosan élnek. Ellenben mindazoknak ártalmas haszonvétele, kik hathatósabb életerővel 's nagyobb mennyiségű vérral bírnak, 's innen különös hajlandóságuk van a' vérgutaütésre, tetteleges vérfolyásokra. Mindezen betegségek jelenlétében sem tanácsos orvosi szer gyanánt a' Fertő vizével élni.

Azonban minden hiedelmet érdemlő tapasztalás sem mozdítá elő ezen gyógy- víznek többszeri hasonvételeét, mely körülmény okát csupán a' célirányos gyógy- intézetek 's fürdőházak hiányában lehet feltalálnunk. Gróf Széchenyi szán- dékozott ugyan néhány év előtt Boozon fürdő intézetet felállítani; de feltétele mind- eddig nem létesült; 's azért a' fürdeni kívánók az említett helység partjain, hol a' tó csekély mélysége 's homokos fenéke miatt legalkalmasabb ezen cél- ra, csupán a' szabad ég alatt, 's minden kényelem nélkül nem annyira orvos- lás mint bőr tisztasága miatt részesülnek a' természetnek ezen nagyobb figyel- met érdemlő adományában.

Mélysége átaljában 7—15 láb, a' náddal benőtt partok felé sokkal keve- sebb, Balfi és Bánfalú között pedig legmélyebbnek állittatik lenni. Szélcsend ma- gán a' tón vagy annak környékében igen ritka tűnemény; ellenben minden idő- változás és zivatar alkalmával mély hullámokat vet, 's zajos mozgása az egész vidéket veszélylyel látszik fenyegetni. Tapasztaltatott azonban, hogy az elemek legduhösebb harcza alkalmával sem változott a' tó felülete, legalább nem volt annyira feldúlva zivatar alatt, mint annak kiütése előtt, vagy lecsillapodása után. (*Végt. köv.*)

K Ü L Ö N F É L E.

Isturiz szerencsése. A' nem rég spanyol országból ellillant Isturiz minister első száműzése alkalmával Londonban egy lotteria-bolt mellett elmen- vén, elhatározá magát utósó pénzével a' sorsjátékon szerencsét próbálni. Belé- pett tehát a' boltba, 's a' 261-dik számú sorsot (mivel ennyi nap óta vala

már számüzve) kéré a' lotteria-tulajdonostul. Ezt megvévén, a' még azon`napon végbement húzás alkalmával húsz ezer font sterlingnek birtokába jutott.

Tréfás valóság. Egy iszákosnak vélt embert éjfél tájban megállította az ő. Hogy hívnak? „Az én nevem olly csekély értékű, hogy azt mással közölni nem is tartom érdekesnek.“ Miből élsz? „szélből.“ Hol van lakásod? „A' holtaknál.“ Ezen elégtelen 's goromba feleletek után azonnal tömlőczbe hurczoltattott. Az ő vezére esbeszélé az egész történetet, melyet a' fogházban levő tisztviselő azonnal a' jegyzőkönyvbe iktatott. A' fogoly, ki mindedig csendesen viselé magát, végre megszóllalt, 's hidegvérűen ezeket mondá: „A' dolog úgy van, mint elbeszélém, 's a' valósággal tökéletesen megegyez: méltóztassék annak megfejtését figyelemmel hallgatni. Az én nevem Garas; a' szent János-templom orgona-fújtatójának nyomója vagyok, 's ugyan annak temetőhelyén egykis házban van lakásom.

EMLEKMONDÁS.

Szép.

A' szép külső színe a' jónak.
Égjen a' szépek szerelmünk,
'S hódoljon a' bölcs Alkotónak
Szívünk is, nemcsak értelmünk.

Halál. Vajmi nehéz a' halál gondolatjával megbarátkozni, kivált olly pillanatokban, mikor életünk folyamára a' koszorút akarjuk föltenni.

A' szív azon gépely, melly a' kebelben üzi szünteleni működését. — Addig örülj, míg kerekei forognak: ha egyszer megállapodnak, jele, hogy a' művek romlottak, 's újra készítésük lehetlen.

Az emberi elme ollyan határos, hogy ha mindenben minden dolognak részleteit végig kellene tökéletesen ismernünk, hogy célunkra nézve mindig jó ítéletet tehessünk, ugy soha sem kellene meghalnunk.

Gr. DESSEWFFY JÓZSEF után S. Karolina.

Tagrejtvény.

Elsőmet birják e' világon az emberek, állat,
És minden, mit csak lát szemed', és lehető.
Másodikom mihelyest elsőmből elfogy egészen,
Akkor enyészetnek karja közé sietett.
Hogy ha egészemnek nemzőjét tudni kívánod:
Elsőm volt mindig kutfeje, tőle eredt.

TÁPIÓEI.

Előbbi rejtvény. 1) A' csalánt. — 2) Káposztafejet. — 3) Hogy a' zsákok nem szállhatnak, különben elárulnák őket. — 4) Midőn a' kutyák megfogják.

Kérelem. Budapesti minden rendű t. olvasóink kértetnek, hogy, végéhez közelitvén jelen évünk, e' lapok jövő esztendői folyamatra rendelkezéseiket még e' hónapban megtenni ne terheltelessenek. — Meg lehet ugyan rendelni a' Regelő lapjait házbá vevő tegényünk által is; de az érette járó pénzt csak azon emberünknek kérjük kezébe adni, ki a' nyugtatványt annak idejében elhozandja. — A' folyóirat fél évi díjja Budapestiek számára képekkel, mellékvényekkel, és szétküldözéssel együtt hordták nélkül 5 ft. borítékkal 5 ft. 24 kr. ezüst pénzben. — Képek nélkül 1 pengő forinttal olcsóbb; évnegyedenként fele ára.

Szerkezi Róthk repf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám

Nyomt. Trattner-Károlyi, urí utsza 612.